

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 131: Cái Gọi Là Hàng Phục, Chính Là Thiện Xảo Chuyển Đổi, Mở Rộng Tâm Lượng Để Hóa Giải Vậ

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 009)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Cái gọi là hàng phục, chính là thiện xảo chuyển đổi, mở rộng tâm lượng để hóa giải vậ.】

Đây là Đại Thừa Phật pháp, chúng ta thường gọi là trí huệ cao độ, là phương tiện thiện xảo ở mức độ cao, thật sự là sự thiện xảo đã đạt đến chỗ cùng cực.

Bởi vì tâm lượng càng nhỏ hẹp thì sự dao động càng lớn. Khi tâm lượng càng nhỏ, dao động lại càng dữ dội; nếu tâm được nói rộng ra, thì sóng sẽ phẳng lặng lại; cứ nói rộng thêm, nói rộng mãi cho đến khi thật lớn, thì tự nhiên sẽ không còn dao động nữa. Phương pháp này thật vô cùng vi diệu!

Ví như chúng ta nhìn những thác nước có sự dao động lớn nhất. Chúng ta đi xem thác nước ở rất nhiều nơi, thấy cảnh tượng rất hùng vĩ tráng lệ. Những thác nước đó đều do [lòng sông] rất chật hẹp, dòng nước chảy rất xiết nên mới tạo ra hiện tượng [sóng gió ầm ầm] này. Giả sử ta mở rộng cửa miệng dòng chảy ra, thì hiện tượng này sẽ không còn nữa.

Cái tâm của chúng ta cũng giống như vậy.

Tâm lượng càng chật hẹp, thì vọng tưởng, phân biệt, chấp trước càng nặng nề, sự dao động [của tâm thức] càng nghiêm trọng. Tâm lượng ngày càng rộng lớn bao nhiêu, thì biên độ dao động của nó sẽ ngày càng giảm thiểu bấy nhiêu. Pháp Đại Thừa dùng phương pháp này, chính là “Đại ni hóa chi” – làm cho tâm rộng lớn để hóa giải tất cả.

Cho nên, tâm lượng của chúng ta phải lớn. Khởi tâm động niệm đừng nghĩ đến bản thân, đừng nghĩ đến gia đình nhỏ hẹp.

Khởi tâm động niệm, Phật dạy chúng ta phải học Phật. Tâm lượng của Phật là “tâm bao thái hư, lượng châu sa giới” (tâm bao trùm hư không, lượng khắp các cõi nước nhiều như cát sông Hằng). Đây chính là mở rộng tâm lượng để hóa giải, lớn đến vô hạn, như vậy mới là tốt.

Vì thế khi khởi tâm động niệm, chúng ta đều nghĩ đến tất cả chúng sanh tận hư không, biến pháp giới. Phật muốn độ tất cả chúng sanh, là độ tất cả chúng sanh tận hư không, biến pháp giới.

“*Ta đều khiến cho nhập Vô Dư Niết Bàn mà diệt độ*” – chúng ta phải sanh cái tâm như vậy. Tâm này là đại tâm, cái tâm lượng này sẽ chuyển dời phiền não, vọng tưởng đi mất. Cho nên vọng tưởng, phân biệt, chấp trước không cần đoạn trừ mà tự nhiên sẽ không còn nữa.

Bạn thật sự muốn đi đoạn trừ nó thì rất khó khăn, đoạn không nổi!

Bạn không đoạn phiền não, dường như phiền não còn không khởi tác dụng; càng muốn đoạn nó thì nó lại càng nhiều, càng muốn đoạn nó thì dường như sức mạnh của nó càng lớn, đây đều là sự thật.

Cho nên phương pháp của Đại Thừa rất khéo léo, khiến cho tâm lượng chúng ta mở rộng, đem nó tự tự nhiên nhiên mà chuyển biến: chuyển phiền não thành Bồ-đề, chuyển sanh tử thành Niết-bàn, tất cả đều chuyển biến rồi.

Trên kinh *Kim Cang*, thực tại mà nói chính là phát minh [chỉ bày] ra cái lý luận và phương pháp này cho chúng ta vậy.